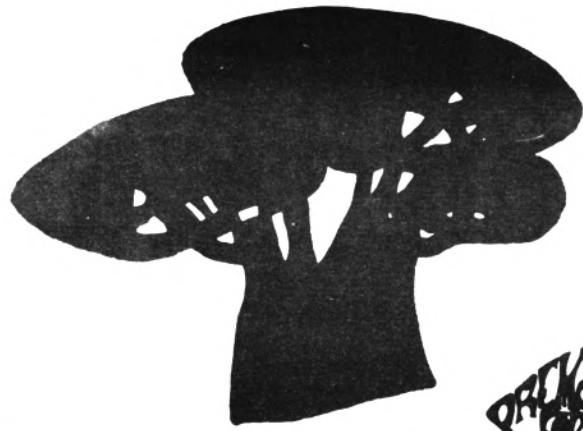
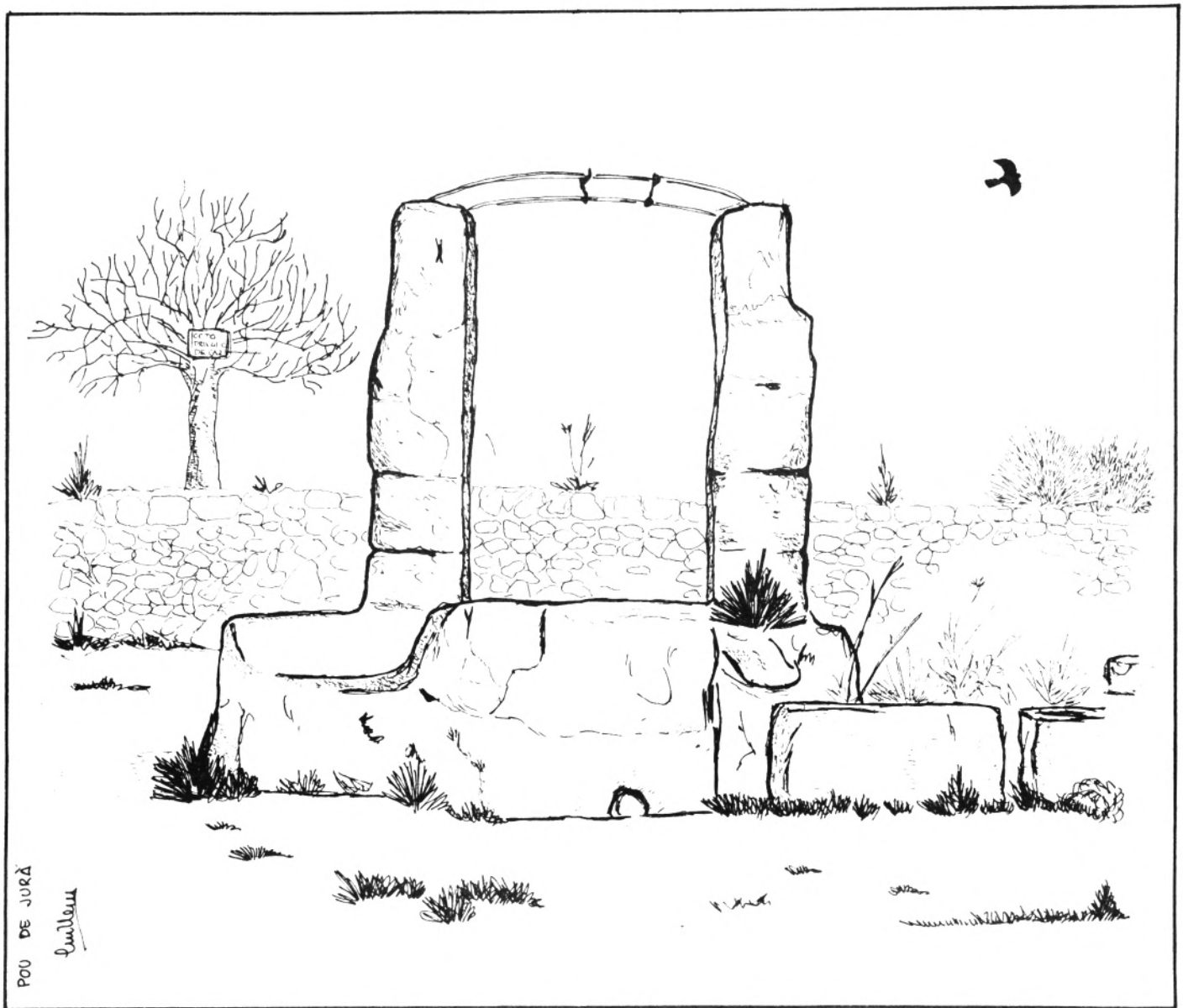

ES PI GROS

LLORET DE V.A.

PRINCE
1984

butlletí informatiu nº 16 maig 1984

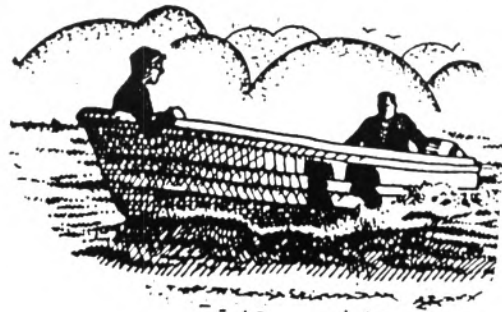
Com atravessà l'Atlàntic en Geroni Brines?

Me causa tanta sensación y des-
piste que de alegría hasta olvidé
parte de mi poca ropa que llevaba,
y aquí terminan las amarguras de
esta tan arriesgada aventura. Al
día siguiente embarqué para Mallor-
ca, mi tierra, tuve un recibimien-
to apoteósico, lo cual creo no me
han hecho otras personas en mi vi-
da. Este día todo el pueblo tuvo
para mí un momento de simpatía que
ni si mi madrecita muerta hubiese
vuelto a este mundo. No lo encon-
tré extraño, por una parte ya me
habían considerado muerto y pas-
ta de tiburón como debía de ser;
pero, ya estoy desengañado, es el
destino el que manda y al hombre
de aventura Dios le ayuda, sin Él
nada se hace.

.....

Amb aquest capítol donam per
finalitzada la publicació de part
de les memòries d'En Jeroni Brines.
Hem llegit la més coneguda i, tal
volta, més aventurera; però sabem
que té altres escrits autobiogrà-
fics: les seves peripècies per po-
der subsistir en aquell difícil
temps de postguerra, abans de par-
tir cap a Veneçuela; de les difi-
cultats dels emigrants en un
país estrany; de les seves impres-
sions de la Mallorca d'abans i de
la de després del "boom" turístic...

Esperam que quan torni venir
ens les deixi publicar. Tambè li
volem donar les gràcies esperant
tornar-lo tenir prest entre no-
saltres.

**es.
pi
gros**

Els articles publicats en aquesta
revista expressen únicament
l'opinió dels seus autors.

CONSELL DE DIRECCIÓ:
Sebastià Amengual
Margalida Gelabert
Pau Jaume
Felip Jaume

COL.LABORADORS:
Llorenç Coll
Mateu Fiol
Felip Munar
Andreu Ramis
Joan Picornell
Antònia Garí

FOTOGRAFIA:

Jaume Coll

MUNTATGE:

Guillem Fiol

IMPRIMEIX:

"Apòstol y civilizador"
PETRA.

Dipòsit Legal: PM 623/79

Germanadat de Donants de Sang de Mallorca

El dia 20 de maig passat tengué lloc a Lloret la Trobada de Donants de Sang de la zona IV (Pla de Mallorca), amb l'assistència de donants de Ca'n Picafort, Ariany, Costitx, Llubí, Lloret, Maria de la Salut, Muro, Petra, Pina, Sant Joan, Santa Margalida i Sineu.

L'acte va començar amb una Missa Solemne, seguida d'unes paraules de benvinguda del Batle de Lloret. Després el Vice-president de la Germanadat va llegir tot el moviment de donants hagut durant l'any 1983 a la zona i el President, Sr. Albertí, va imposar insígnies als donants amb més de 10 donacions i entregà diplomes als mitjans de comunicació de la part forana, entre ells a "ES PI GROS".

Respecte al moviment de l'any 1983 s'ha de destacar que hi ha hagut 79 nous donants (6 a Lloret) i que s'han recollit un total de 428'9 litres de sang. A Lloret s'han donat 44'4 litres.

Els lloretans amb més de 10 donacions són: Antoni Niell, Joan Jaume, Maria Miralles, Catalina Gomila, Catalina Gelabert, Martí Gelabert, Catalina Munar, Margalida Picornell, Amador Bauçà, Margalida Niell, Isabel Gelabert, Catalina Gomila, Nadal Beltran, Magdalena Gelabert, Magdalena Beltran i Llorenç Canyelles.

Quan na Catalina va tenir la nina, pel mes de gener, va sofrir una hemorragia interna i la seva vida corregué greu perill, ja que el seu cos rebutjava la sang que li donaven.

La Germanadat de Donants es mobilitzà i aconseguí la sang suficient perquè ara aquesta al.lota sigui plena de salut i vida.

pàgina esportiva

Llorenç Coll

U.E. Lloret

Quan pareixia que l'equip de futbol ha via alçat el cap i que els resultats serien millors en aquest final de lliga, tots hem hagut d'acceptar la realitat i veure el Lloret irregular de tota la temporada. En els darrers partits s'han vist més ganes que idees, més cor que cap; i això no és suficient per a un club que ja només pot aspirar a salvar la categoria de 2ª Regional.

Des d'aquí desitjam el millor per al nostre equip i demanem a l'afició que, ara més que mai, col.labori i ajudi als nostres colors perquè, com diu el refrany, "a mal temps, bona cara". Sort i gols.

Torneig de futbol-sala.

De total èxit es pot qualificar aquest segon torneig local de futbol-sala. Cada jornada hem vist molts de cotxes i molta de gent enrevoltant la pista de joc, cosa que ens demostra que hi havia interès i ganes de veure i participar en aquest torneig, ja que aquest esport s'ha convertit en poc temps en el més popular de tots dins el nostre poble.

Malgrat la qualitat del joc dels equips participants no hagi estat de la millor, això ha estat suplert per una emoció indescriptible degut a la igualtat dels equips.

Finalitzat el torneig la classificació final ha estat la següent:

Benjamins	25 punts
Tiburons	22 "
Sporting	18 "
Titines	14 "
Quintos 84	12 "
Tomeu-Boy's	10 "
Promeses	6 "
Pla de Mallorca	5 "

Com a resum del torneig es pot dir que s'han marcat 333 gols en un total de 56 par

tits, que l'equip més golejador han estat el Benjamins amb 64 gols, el menys golejat ha estat el Tiburons amb 18 i que el màxim golejador o "pichichi" ha estat en Biel Torrens (Sporting) amb 27 gols que s'adjudicà el trofeu donat per "S'Esqueix".

A més a més es concediren 10 medalles, també donades per "S'Esqueix", als següents jugadors:

- Regularitat: Joan Font (Benjamins)
- Millor porter: Nadal Niell (Quintos 84)
- Millor àrbitre: Arnau Mateu (Benjamins)
- Millor gol: Carles Caldas (Tomeu-Boy's)
- Porter menys golejat: J. Bauçà (Tiburons)
- Esportivitat: Joan Gili (Tomeu-Boy's)
- Desgràcia: Pau Picornell (Tomeu-Boy's)
- Jugador més vell: R. Ramis (Tiburons)
- Jugador més jove: À. Ferriol (Promeses)
- Segon golejador: J. Jaume (Benjamins)

Enhorabona a tots els participants!

Futbol-sala femení.

Les nostres representants varen debutar en un partit amistós el passat 22 d'abril, Festa de Pasqua, dins Campanet amb l'equip d'aquella localitat. Encara que el resultat no va acompanyar als "AUCELLS ESQUIUS" (6-1), es varen veure ganes i interès per fer les coses bé.

S'ha de tenir en compte que l'equip contrari du alguns anys funcionant i que les lloritanes fa poc temps que practiquen aquest esport. A seguir així i a entrenar a "tope", que més endavant en farem de grossos. I que no és guapo això?

Jocs Escolars. Comarca de Montufri.

Els nins i nines del Col.legi "Antònia Alzina" del nostre poble han participat a aquests jocs escolars amb una acceptable actuació. Assessorats pels mestres Sebastià Guillem i Antònia Garí han competit en les especialitats de futbol-sala, ping-pong i

balon-tir. Els darrers resultats foren:
Futbol-sala.

Sineu, 6 - Lloret, 1
Algaida, 6 - Lloret, 1
Lloret, 4 - Cas Concos, 0
Lloret, 6 - S. Bonaventura, 1
Lloret, 2 - Montufri, 2

Ping-pong.

V. Monti-Sion, 2 - Lloret, 1

Balontir.

Montufri, 1 - Lloret, 1

Club Ciclista "Josep Nicolau".

El ciclisme a Lloret ha tornat popularitzar-se. En l'actualitat ja són uns quants els qui s'ho han agafat ben de veres, encara que desitjaríem que fossin molts més.

Dies passats es va formar una junta directiva provisional i ara s'està a l'espera de l'aprovació dels estatuts; una vegada complit aquest requisit el Club Ciclista de Lloret serà realitat i començarà la seva vertadera tasca.

Ping-pong.

S'ha celebrat aquests darrers mesos un torneig de ping-pong al Col·legi Públic de Porreres, reservat a pares d'alumnes i professors.

Els mestres lloretans Guillem Fiol i Felip Munar varen tenir una bona actuació. El primer d'ells va quedar campió del torneig i l'altre en segon lloc. A més a més també foren els campions a l'especialitat de parelles. Enhorabona als dos.

ABÚS DE PODER

Una de les funcions d'Es Pi Gros, creim, ha de ser la de moderar les manifestacions que públicament s'emeten dins el poble.

Aquesta vegada volem denunciar les manifestacions efectuades sobre la trona pel nostre Rector en torn a la conferència que va donar el Dr. Subirana, el divendres dia 11 de maig sobre sexualitat.

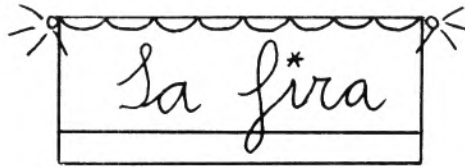
Les manifestacions del nostre rector són respetables, però creim és feren a un lloc i un moment poc indicat. Les opinions s'han de manifestar als llocs on

puguin esser replicades i no desde una tribuna que mai permet el diàleg i investit per l'autoritat moral que comporta un càrrec com és el de rector.

Tot el que no es faci d'aquesta manera pot considerar-se com un abús de poder que només pot interpretar-se com un intent manifest de manipulació.

Un grup de lloretans

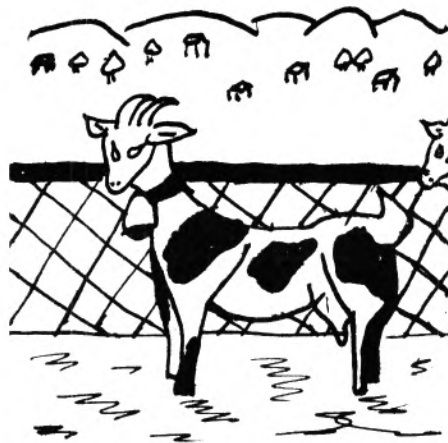
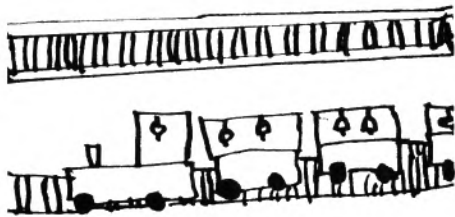
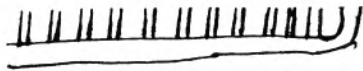

Ara és el segon diumenge de maig,
és la Fira de Llorç,

MAIG

L	M	M	J	V	S	D
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

hi ha un tren i cavallets, una tómbola, cabres i pollets

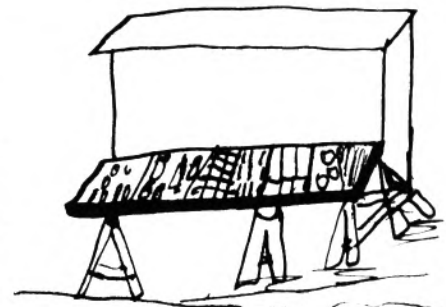
Veuen dones forasteres
que venen collars i polseres

venedors de romellers,

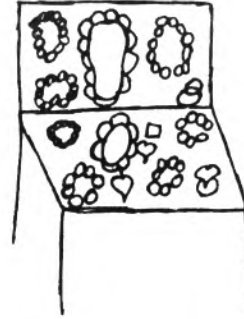

siurells i ollers. També venen "palomitas", avellanes,
dàtils i garapinyades.

Mamà, anem a sa plaça
i compra'm un pollet

que avui és sa fira,
sa fira de Lloret.

Rèquiem pels meus pares morts

Felip Munar i Munar

Als meus pares, que mai havia
sabut entendre... fins ara.

No vull recordar passatges anecdòtics de la vida passada; és massa fàcil dir-ho ara. No vull recordar els matins negres que dins tota vida de qualsevol persona s'hi troben, ni les nits ennuvolades de llàgrimes de pluja. Però quan un moment donat has viscut un parèntesi d'un ser a qui has refregat durant molt de temps, acluques els ulls i vénen a la teva ment (com a fotografies de les accions) paraules, fets, reaccions d'aquest ser apreciat; i "... tanmateix en el fons era una gran persona, un bon home... el que passa és que jo no el vaig saber entendre mai". I així es passa la meitat de la vida enyorant els agraïments que romanen dintre les penombres de l'orgull i recel, temerosos sempre de demostrar-los en vida per por a que després no ens vulguin cobrar un tribut especial.

Ja no hi tenen cabuda els plors: és massa tard i no hi ha temps ni lloc per a posar les llàgrimes orfes de moltes qüestions que la Providència ens explica amb pegats de re-

signació. Aquest Déu a vegades sol estrènyer un poc massa, i pot arribar a ofegar. Les proves no sempre surten bé. La justícia Divina ens porta cap a la nuesa total per després condemnar-nos davant la ceguesa de les nostres pròpies accions viscudes impunement amb la consciència tranquil·la.

És per això que el record amb esperança encara és més misteriós, més trist, més amarg. Quan no hi ha esperança els sentiments minven i la vida deixa de ser agònica... però llarga i pesada tanmateix.

Sé que us heu trobat, pares. No sé on exactament, però ara més que mai not la vostra mirada sensata a cada passa que aquí donam. Em sembla que... sí, que tu rius i que us donau les mans mirant i dominant tot el que és vostre, el que us pertany, el que porta la vostra sang. Sí, realment mai no us vaig saber entendre, com tothom a les persones a qui estimen amb aquest amor innat i que tant costa d'expressar dia a dia. I cada llàgrima que ens cau és com la "lletra" que pagam per d'aquí un temps restar, una altra vegada, junts tots nosaltres però ara per a sempre més.

FIRA '84

Jordi Fiol

Ho vull confessar. Sinzera-
ment esperava més d'aquesta Fira
de Lloret. La primera d'un nou A-
juntament. I certament, els res-
ponsables municipals m'han de-
mostrat que n'entenen molt poc
de cultura popular, bulla i tra-
dició.

La Fira de Lloret és una de
les poques que poden enorgullirse
de la seva antiquitat. Avui, i
tots ho sabeu, en surten com bo-
lets. I per aquí amics, poc po-
dem avençar.

Els senyors Consellers, que
enguany visitaren per primera ve-
gada la Fira, es mereixen millor
festa, senyors de AP. Però ells,
amb cara contenta donaven l'en-
horabona a tothom recurrent, fil
per randa, el recinte ferial.

Com a novetat, cal destacar
les quatre jardineres que, estra-
tègicament, eren col.locades a la
vora de l'església parroquial.

Si em va agradar, en canvi,
l'excel.lent exposició feta al
local parroquial sobre ormetjos
antics, ceràmica i rams de flors
silvestres. De segur que si vos

ho proposau, l'any que vé, tro-
bareu molts més objectes antics.
Lloret segur que té vellura. Ara
bé, acabau per favor de discri-
minar. No més premis als millors
objectes presentats. Tots tenen
la seva importància i qualitat.
I així ningú podrà quedar ofés.
Amb quins criteris es pot deci-
dir quin o quin altre objecte
és millor.

No fa molt deia una persona,
amb molta de raó, que era millor
obsequiar als participants amb un
petit refrigeri i així tots con-
tents i fins l'any qui vé.

No sé la quantitat de gent
que anà a veure l'exposició-home-
natge al nostre pintor Joan Miró.
Una mostra d'alguns treballs fets
a Mallorca pel genial artista. Llo-
ret ha estat una de les primeres
viles que han portat aquesta expo-
sició que l'Obra Cultural Balear
vol passejar per tota Mallorca. Pe-
rò, com deia, la péssima situació
del local crec que va restar assis-
tència. No era millor portar Joan
Miró al carrer?

I ja per acabar, pels qui no

ho saben, visitants i Consistori (part d'ell) dinaven entorn a una paella a "El Reposo". Aquesta vegada va esser un dinar modest. És clar que l'Ajuntament de Lloret no vol tirar els doblers dels contribuents en bauxes. I això és bo i saludable. Poques vegades els senyors Soler i Llompart dinen d'un sol plat.

«SA FIRA»

«Es dia de sa Fira, de bon mati, per carrerons cap a la Vila era un xaragall de gent. En carros o en carretons amb molles, amb una bistia a darrera o un pollinet a lloure.

Arribaven a sa posada o a s'hostal, i l'amo, amb quatre grapades, ja havia desjuntat i era partit cap an es carrer Major. Per sa temporada de ses figues li feia més falta que es pa una escala de peu, perquè sa que tenia era tornada molt vella. I hauria d'esser de deu barrerons almanco, perquè aquelles figueres de sa clova mitjana han brancat molt i ses figueroleres deixen ses baldanes sense collir. Feien barrina, se treia de dins es butxacó una plagueta de forros negres, on hi té apuntat quan na Coronella va pendre es brau, i pagava després de regatejar. I d'allà ja era partit cap an es mercat d'es bestiar, perquè sempre és bo estar entresentit d'es preus.

Sa madona i sa filla s'empulaven un poc i se n'anaven més esteses que una verdolaga cap a s'argenter. Escometent parents i coneguts, i comprant per ses botigues i ses taules de firers, se feia migdia. Sa madona, carregada com un bastaix, amb ses puntes d'es mocador de p'es cap a lloure perquè feia calor, tornava cap a sa posada. Sa filla, dues passes darrera amb un enamorat, no se'n temia i feia manades amb so braç on duia, pesat amb or, es valor d'es secalls.

A sa fira, hi duien bestiar de cabestre a farfallons, muls somerins de vuit pams i mig, i bestiar d'Alger, truges, porcastes i moltons. Somades de palla i quarteres de forment i xeixa; cingles de cerra i selletons amb coixins, escales, garbells i sedassos. En es graons de l'església, plats mostrejats, obra fina i plats de pipa, olles, ribells i alfàbies de bon vernís, culleres de taronger i aprimadors manejadissos i plaents, llaunes per coques, llums d'encruia i siurells a rompre.

A s'hora de partir mancava es porqueret, i l'amo l'havia de anar a cercar a s'Arraval. S'allot, que era un poc orat perquè havia vingut poc per vila, havia romàs astorat davant sa taula llarga del senyor Paco.

Damunt ets arbres de s'Arraval hi havia piuladissa de teuladers i encalços d'oronelles, i a dins sa plaça una algaravia de crits d'infant, música de siurells i trons de mistos de palleta.»

Jaume Oliver d'Albocàsser: *Llunari pages.*

El Grup d'Excursionisme ens ha informat que durant l'estiu pensen organitzar una volta a Mallorca en bicicleta i vàries excursions (entre elles, una al Torrent de Pareis).

El passat cap de setmana, dies 5 i 6 de maig, se va celebrar a Lluc la "Primera Trobada d'Escoles Mallorquines" organitzada pels Col·legis Públics de Campos, Deià, Lloret, Montuiri i "Rafal Vell" de Palma, l'Escolania de Lluc, les escoles privades de Palma "Teix" i "Mata de Jonc" i la C.E.N.C. (Comissió per a l'Ensenyament i Normalització del Català).

Hi varen participar unes 200 persones, entre professionals de l'ensenyament, representants de les Associacions de Pares d'Alumnes i altres persones relacionades d'alguna manera amb la docència.

Se varen exposar temes com "La llengua a l'escola", "La introducció del castellà a l'escola", "El material escolar", "Problemes i inquietuds de l'escola mallorquina", que eren seguits de col·loquis que se varen caracteritzar per l'activa participació dels assistents.

A més de les discussions se varen organitzar unes activitats optatives per a tots els gusts: observació de les plantes endèmiques dels jardins de Lluc, visita als dos museus, observació d'ocells acompanyats per un membre del G.O.B., carreres a peu...

Paral·lelament a les sessions de treball hi havia tres exposicions:

- Material escolar preparat i elaborat per les pròpies escoles; mapes i planells del lloc on està ubicada l'escola; treballs d'investigació i observació de plantes i animals; reculls de gloses, cançons i endevinalles populars com a mètode d'estudi de la llengua i l'entorn; material manipulatiu de matemàtiques; contes escrits i il·lustrats pels mateixos nins; treballs manuals; mostres de diferents tipus d'impressió de texts lliures; correspondència escolar; instruments musicals.

- Llibres de text i llibres lúdics en català. Aquí cal incloure les "maletes de la C.E.N.C." que són maletes plenes de llibres que van passant per les escoles a fi que els mestres i nins se'n puguin servir.

- Material audiovisual i fotografies que recullen d'una manera més viva algunes de les activitats que se fan a aquestes escoles: festes, excursions, sortides per a estudi del medi...També se mostren aquí muntatges audiovisuals preparats pels propis mestres.

A la darrera reunió se va procedir a la lectura i aprovació per majoria de les conclusions de les diferents sessions de treball de-

senvolupades durant tot el dissabte i el matí del diumenge.

Els Mestres de l'escola

Els drets humans

Joan Picornell

És inqüestionable que els Drets Humans tenen avui una total acceptació i disfruten d'un reconeixement universal, especialment a nivell teòric més que pràctic.

Hom pot demanar-se: què són aquests Drets, qui els atorga i des de quan existeixen?

Des d'un punt de vista els Drets de l'Home són aquells drets dels quals l'home n'és titular, no per gràciosa concessió dels governants, sinó que són anteriors a qualsevol govern establert. Són inherents a tots els homes, qualsevol sia la seva edat, condició, raça, sexe o religió. Estan, per tant, per damunt de tot tipus de circumstància discriminatòria

i l'exercici dels mateixos no pot esser coexionat pel poder, tot el contrari, aquest està obligat a reconèixer-los i garantir-los.

La conquesta ha estat lenta i, a cada instant de la seva història, es correspon un episodi de la lluita dels homes per la conquesta de les seves llibertats front al poder.

No volem exposar el procés evolutiu dels Drets Humans sinó senzillament fer menció d'alguns dels moments de la seva història, per esser els fonamentals, com és ara la Declaració de Virgínia, a la qual es llegeix "tots els homes són per naturalesa igualment lliures i independents". Aixímateix

cal esmentar la Declaració dels Drets de l'Home i del Ciutadà, de la Revolució Francesa del 1789.

Fou el juny de 1945 quan la conferència de San Francisco aprovà la Carta de l'Organització de les Nacions Unides, que donà lloc al naixement d'aquest organisme internacional, una de les primeres missions del qual fou la redacció d'un codi de drets de l'home.

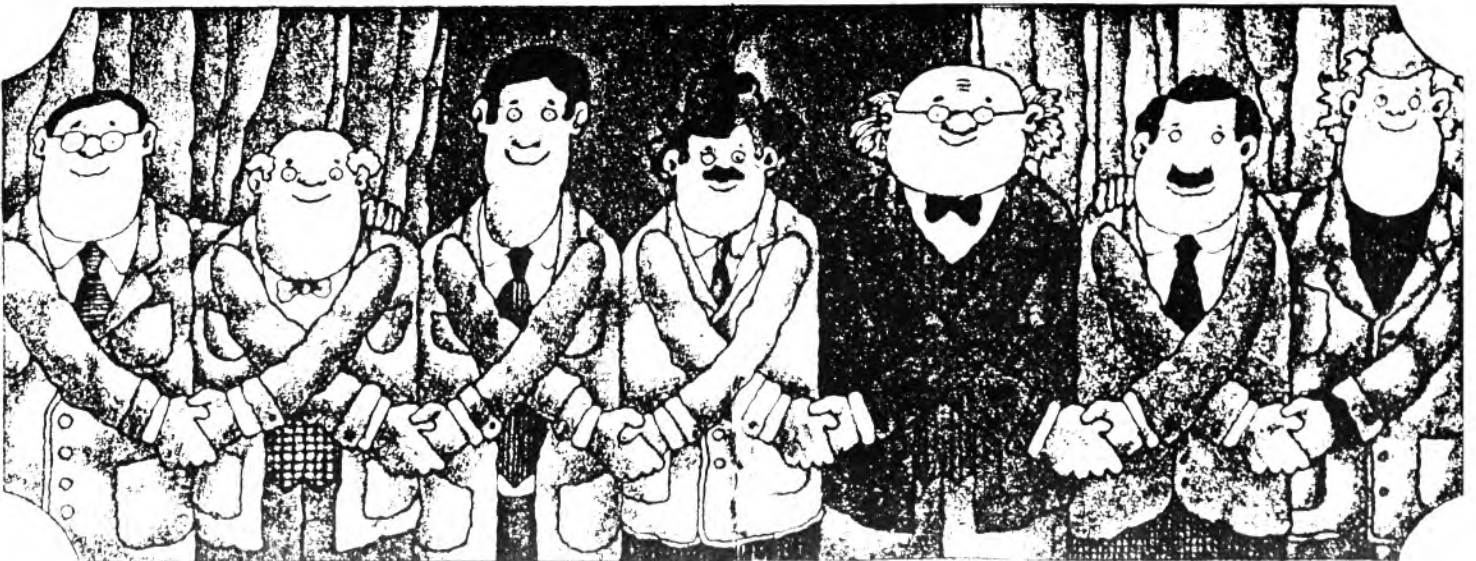
També es poden destacar algunes declaracions d'origen eclesial com l'encíclica "Pacem in terris" de Joan XXIII, i la "Recomanació sobre els drets de l'home" del Consell Mundial de les Esglésies, aprovada el 1971.

En principi, i a primera vista, sembla que aquests drets estan completament garantits universalment, però per desgràcia basta llegir els periòdics o veure la televisió per adonar-nos que no és així, ja que en molts de països el reconeixement dels Drets Humans no

passa de ser una pomposa declaració constitucional que no es correspon amb la pràctica, i la nostra generació i les anteriors han estat i són testimoni de gravíssimes violacions que en ocasions no han afectat només individus sinó sectors sencers de la humanitat, com el poble jueu en la 2ª Guerra Mundial, i avui en dia Amèrica Central, Afganistà, etc.

En vista de tot això, podem deduir clarament que aquests drets no estan encara consolidats en no pocs països, encara que a vegades el fet d'escoltar algun discurs de governants de diferents països ens pugui donar una impressió contrària. En parlar d'això record el problema del racisme que avui encara existeix en alguns estats com Àfrica del Sud o Estats Units, i el practicat en els països industrialitzats front als immigrants d'altres nacionalitats.

* *

MALA ESTRUCTURACIÓ

UN IL·LUSIONAT

Com us anava dient a l'escrit anterior, els caçadors solem abusar en quant a la quantitat de peces i, moltes vegades, amb el temps que dedicam a la caça.

Totes aquestes desmesures, crec que es deuen a una mala estructuració per part dels organismes encarregats de dur-la a terme. És a dir, crec que de la mateixa manera que una lliga de futbol es prepara per part de la Federació amb antelació al seu inici, no solament fent públic la data de començament i el dia en què finalitzarà, sinó també les dates de cada un dels partits que componen el torneig, els àrbitres, classificacions setmanals, la imposició de sancions, canvi d'horari si escau, etc.

Em pareix que dins "l'esport" de la caça no són necessaris tants de compliments, però sí un estudi més profund de les seves necessitats i un contacte més freqüent entre l'ICONA i societats de caça, vedats i persones lligades a la caça.

A partir d'aquests contactes, potser s'arreglarien els problemes fonamentals, ja que les societats i els caçadors en general són els que coneixen més a fons els seus problemes i sobretot els de la caça.

Quin hauria d'esser el camí a seguir?

Jo pens que no basta que l'ICONA assenyali les dates d'inici i de tancament de temporada, sinó que seria convenient fer un estudi seriós cada temporada, juntament amb tots els afectats, esmentats anteriorment. Es podria discutir, per exemple: retardar o avançar el començament de la temporada, tenint en compte si la reproducció ha estat bona o dolenta; quines són les maneres típiques de caçar a Mallorca, donant-les més suport, com podria esser la caça amb el caivissenc donant-li, per exemple, uns determinats avantatges (amollar-lo un mes abans de

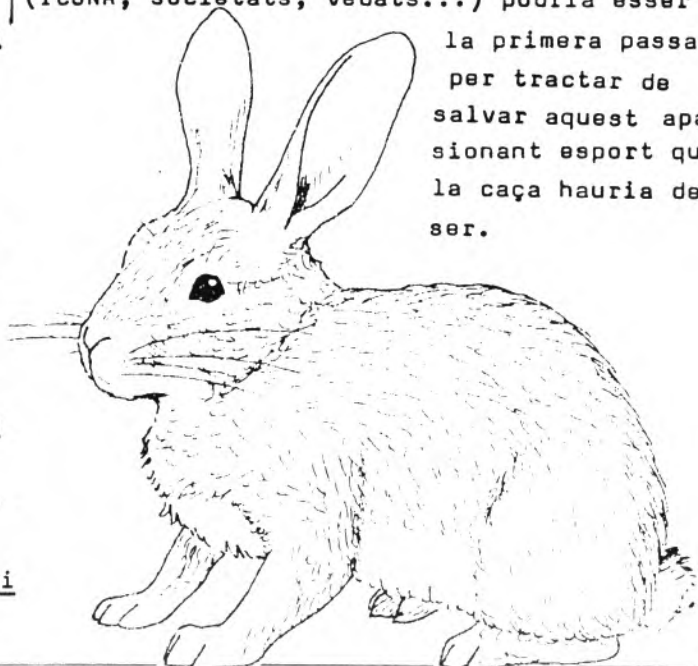
poder caçar amb escopeta, durant el temps de veda tenir uns determinats llocs per poder-los amollar, una vegada segat el ca ja hauria de poder caçar, etc.); analitzar si és o no profitós poder caçar amb escopeta tots els dies de la setmana o fer-ho només amb cans, tenint uns determinats dies establerts per a l'ús de l'escopeta al llarg de tota la temporada...

Encara que les societats estiguin facultades per fer, d'acord amb el seu estatut de règim intern, algunes d'aquestes modificacions; es troben amb l'oposició del caçador i privades de l'ajuda dels organismes oficials.

Tot això que, amb un poc de bona voluntat, es podria aconseguir per ventura ajudaria a que la caça fos en realitat un esport. Un esport dirigit, i dirigit per evitar la seva desaparició no molt llunyana i que molts que el practicam no volem veure. Tal vegada per lo de sempre: per pur egoisme.

Per totes aquestes coses pens que una bona estructuració dels organismes esmentats (ICONA, societats, vedats...) podria esser

la primera passa per tractar de salvar aquest apasionant esport que la caça hauria de ser.

PUNT DE MIRA

Evidentment és l'auto-
car el que està mal
aparcats. Sobren co-
mentaris.

Foto Set-Art

grup d'excursionisme

Tomeu Amengual Gomila

Dissabte dia 12 de maig, en Pere Llofriu (del G.O.B.) ens va oferir una projecció de diapositives a la biblioteca.

L'assistència va esser mínima (27 persones) i es va poder comprovar una altra vegada les ganes que tenen els lloretans de que es facin actes més o manco culturals.

Uns diuen que la culpa la tenim nosaltres, els organitzadors, perquè vàrem cercar una mala hora, altres diuen que no hi varen pensar; però nosaltres creïm que el

que passa és que la gent només acudeix als actes si estan organitzats per entitats més o manco sòlides.

El propòsit d'aquesta projecció era el de donar a conèixer la Serra de Tramuntana. Volem que a Lloret es faci una excursió cada mes. Dia 20 de maig pensàvem anar a s'Avenc de Son Pou a Sta. Maria, però degut a la pluja l'excursió no es va dur a terme.

Com tots sabeu dia 27 d'abril es va fer una rifa i hem pogut comprar dues tendes de campanya. Voldríem que ens ajudassiu a esquinçar-les. Esperam que us animeu a venir d'excursió amb nosaltres.

MOTS ENCREUATS

HORIZONTALS. 1. Qui estima Mallorca vol que Es Trenc sigui parc ... 2. Associació de Nans. Nina, noia petita. 3. Serveixi, tengui algú qualitat per a alguna cosa. Primera consonant. 4. D artell al ed moN (←). El rei "hippy" de la selva. 5. A la ... telefònica hi solem cercar els números de telèfon. Abreviatura de senyor. 6. Instrument que s'usa per llaurar. Primera vocal. 7. Que viu del bestiar.

VERTICALS. 1. Anar amb un vaixell per la mar. 2. Espai recregut anant a un lloc, anada. 3. Consonant que viu a la sortida de LLORET. Consonant que viu a l'entrada de LLORET amb la seva germana. Cap vegada, jamaí (al revés). 4. A més d'un la seva al.lota o la seva dona n'hi ha pegat qualcuna, amb l'ungla. 5. "Cómpreme usted este ramito, que no vale más que un ...". Forma del verb donar que equival a "dóna" i a "donà" (al revés). 6. Associació de Nanes. Forma salada de l'article "el" que s'usa a Balears i a certs indrets de Catalunya. Única vocal que, en mallorquí, té tres sons. 7. Cansa igual que treballar.

1 2 3 4 5 6 7

1							
2			■				
3						■	
4			■				
5					■		
6						■	
7							

P	A	P	A	R	R	A
O	L	O	R	■	A	L
R	■	A	B	A	R	C
C	A	L	I	T	J	A
A	R	■	T	I	U	N
■	A	T	R	A	■	Ç
A	R	T	E	R	I	A

MOTS ENCREUATS

Sopa de lletres

Son Sardina, Santa Maria, Consell, Vi vero, Marratxí, Felanitx, Puigpunyent, Santa Ponça, Cas Concos, Pla de na Tessa.

si jo fos batle...

UN DESENFEINAT

... donaria una medalla als qui varen restaurar els "predissos".

... demanaria subvencions (fent sopars) per ordenar l'arxiu municipals

... prohibiria emprar aigua de la cisterna de l'Església per altres usos que no sia el beure.

... em faria pintor de quadres.

... faria anar els "concejals" a les festes.

... faria acabar els plens a les 24 h., ja n'hi ha prou!.

... declararia la zona del Pi Gros Parc Natural.

... retiraria les subvencions del Pi Gros, perquè no diven tota la veritat.

... tornaria llegir les Ordenances Municipals, si n'hi ha?.

... faria callar els "concejals" que diven beneitures.

**“la Caixa”
Cada dia
més
a prop.**

**Més de 700
oficines unides
per teleprocés
al vostre servei.**

**CAIXA DE PENSIONS
“la Caixa”**